

сили. Азъ намѣрихъ, слѣдователно, народното прѣдставителство подъ прѣсното впечатление на тия рѣчи и на тоя изборъ и въ разгара на разискванията, дали прощението или мемоарътъ до великитѣ сили да излѣзе отъ учрѣдителното събрание или частно отъ прѣдставителитѣ, дали и сѣверна България да прати по Европа делегати, за да протестира въ противъ берлинския договоръ или не. Тия паметни разисквания, въ които, както е извѣстно, за пръвъ пжтъ се очѣртаха нашитѣ два основни политически миогледа, либералниятъ и консервативниятъ, и въ които, вѣнъ отъ оградата на учрѣдителното събрание, вземахме участие и ние южно-българитѣ, се свършиха, както се свършиха и много наши по-свърѣмненни разисквания, съ императивното quos ego, съ повелителната дума на върховната властъ.

Подиръ като въ едно частно събрание, станало въ черковата Св. Никола съ участието на тракийскитѣ македонски делегати, се прибавиха на единадесеточленната комисия още деветъ души, та тѣй съставената двадесеточленна комисия състоеща отъ М. Д. Балабановъ, Д. Цанковъ, К. Стоиловъ, Д. Грековъ, Т. Икономовъ, П. Каравеловъ, Г. Начовичъ, Г. Помяновъ, Прѣосв. Климентъ, Илия Цанковъ, Хр. Стояновъ, Ив. Ев. Гешовъ, К. х. Калчевъ, П. Р. Славейковъ, Т. Горбановъ, д-ръ Геровъ, Д. Каранфиловичъ, д-ръ Вълковичъ, д-ръ Стате Антоновъ и Ст. Стамболовъ, се натовари да изработи общенароденъ мемоаръ отъ учрѣдителното събрание къмъ великитѣ сили и подиръ като това рѣшение, разискано въ осмото заседание, се одобри отъ събранието, на 7 мартъ въ деветото заседание г. Лукияновъ отъ страна на князь Дондуковъ заяви, че Негово Сиятелство слѣдъ завръщането си отъ Русе и Варна съ прискѣрбие се научилъ за прѣпирнитѣ станали въ послѣдното заседание по въпроса за поднасяне отъ името за събранието меморандумъ на европейскитѣ сили и счита такива дѣйствия на събранието за изходящи вѣнъ отъ прѣдѣлитѣ на задачата му“. Събранието прѣклони глава прѣдъ тая заповѣдъ, и въпросътъ за поднасяне мемоаръ отъ него се окончателно отхвърли. Оставаше въпросътъ за съставянето на подобенъ мемоаръ извѣнъ събранието и изпращането му на великитѣ сили съ особна сѣверно-българска депутация. Либералитѣ, г. г. Цанковъ и Каравеловъ на чело, рѣшително отказаха съгласието, за което ние ги молихме,